

59.

Kari Historiallista
W i r t t ä ,

Ensimmäinen:

Dr Linna oli Idäisell' Maall' 2c.

Weisatan kuin:

Det ligger ett Slott i Österrik 2c.

Toinen:

Kiitett' ole minun HERRAN 2c.

Weisatan kuin:

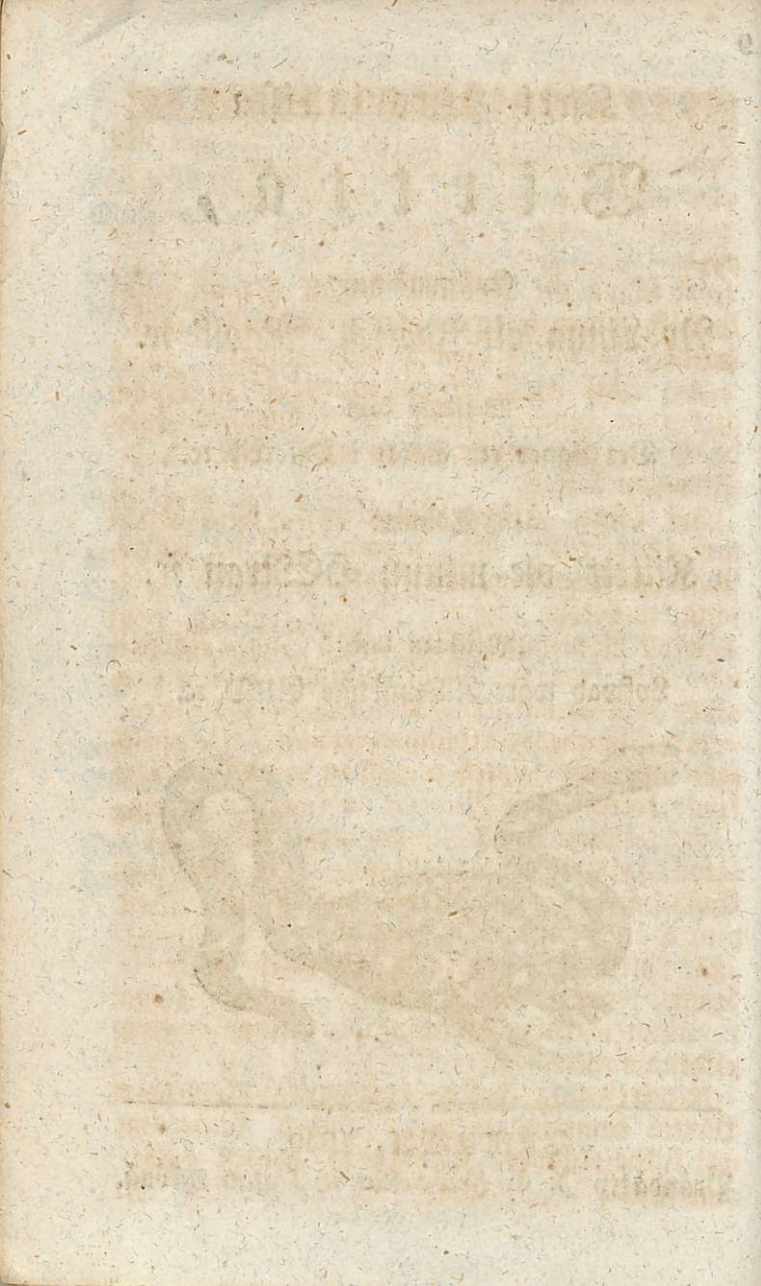
Loftwad ware Allsmäktige GUD 2c.

TURKUN, 1830.

Prändätty J. C. Srenckellin ja Pojan tykönä.

Ur' Linna oli Jodisell' Maall Se oli niin
kaunist plösrakett Hopial', kullall' kallill'
kullall' Ja kallill' Ritwill' plösmuuratt.

2. Siell sisäll oli yr' nuori Försti Fan-
gitt' juur hengen jälken, Wiiskymmend' sh-
ldä maan alla, juur maan alla, Matoin ja
kärmetten kessell.

3. Hänen Isäns Rosenborist, Sen Tor-
nin tygö tuli. Ah! minun Poikan! rakas
Poikan! Voi! minun Poikan, Ruins olet
fangittu kowin.

4. Ah! minun Isän, rakas Isän, Fange-
udes olen kowas, Wiiskymmend' shldä maan
alla, juur maan alla, Waiwas ja ahdistures.

5. Isä meni Kuningan etten, Ja langeis
polwillens maahan: Armollinen minun Herran
kuule kerran Mir' Poikan on fangittu kowin.

6. Canon sinull, sanon totta: Mun tyt-
tären Händä tahto; Waan ei se oll niin:
Sill Hän on kiin Tornis pimiäs siin, Toft
pitä Hänen mistaman hengens.

7. Armollinen minun Herran! Lasse se
fangi irrall, Wiiskymmend' tuhat' kulda
penningit, kulda penningit: Annan weren
pisanan edest.

8. Ei auta kulda penningit, Kuoleman
Hänen kummingin pitä, Hänen kaulasans
on kulda käädyt, Sentähden Hänen kuole-
man pitä.

9. Jos kaulas on kulda käädyt, Ei Hän
niit warastanut; Waan yr' kaunis neitsykäi-
nen on andanut, Kihlan ja rakkouden merkit.

10. Kuin neitsy sen kuulli ja hymmärsi,
Ett Fangi mestattaman piti: Läbett' silkis,
liehuwaisen, juur punaisen: Hänen Hengens
lähtemisen merkit.

11. Breiwin kirjott' tällä tawall: Ennen
kuins Henges annat, Kats' ensist ymbäri
mailman, juur awarald' Kats' ylös myös
Linnan päälle.

12. Kuin sinä nukut, Niin minä hukun;
Tehkäm tai Liitto yhteen. Linnan sytytän,
walkian wiritän, näin erittäim yhdes mail-
masta.

13. Sielun Isä Jumal korjatkan Tai-
wan Waldakundaan, Koston andakon Kä-
teen kandaikon, Jumala ylhäld', Sill kuin ei
meit yhteen suonut.

14. Sitt otettiin Fangi ulos tornist, An-
nettiin Hänell Sakramenti: Hän huusi Chri-
stuxen thyö, ylös Tairaaseen: Nyt pitä mi-
nun kuoleman.

15. Sitt hän wiettiin ledon päälle, Hä-
nen piti astuman trapuill, Silloin hän me-
starill saneli, ja aneli: Ann' wäähä wiel elä
saada.

16. Mestari sanoi: ei nyt enä; Sinä tah-
dot minua nyt pettä; Anna tänne Sinun
silkis ja Kartekis, Toll filmäs fidon kiini.

17. Ula sido wiel filmiäni, Ann' mailmaa
kerta katson; En ikänens enä, Minä tain e-
rän peräst, Kaunill filmillän mailmaa katsell.

18. Hänen Isäns seisoi ledon pääll, Sa-
itki katkerast kyllä: Rakas Poikan! Ah! mi-

nun Poikan! woi! minun Poikan! Sun kuolemas tahdon kosta.

19. Ah! minun Isän! rakas Isän! Älä tätä kuolemata kosta, Wiatoin kuolla, wathingor ja murhar', Sumala its' Wereni kosta.

20. Embä sure nuorta ikän, Eng mailman kauneutta, Waan minä suren mun Neitsyläistän ihanaistan, Kuing katkerast suree perään.

21. Tai nuori Försti hajotti silkkins, Viehumaan tuulen wäkeen; Se oli merkki Neitsyhell' juur wiimeiseld'; Syytt' Linnan jofa ylöspaloi.

22. Tällä muoto yhdell hetkell kari Nuorukaista hukkui; Neitsy paloi, Försti hirtettiin, ja ripustettiin, Neitsen rakkauden tähden.

23. Koska kolmas päivä kului, Tuli Engeli Taimast alas: Ja käätti Ruumin maahan otta juur kohta, Taitt Raupungin kadotettan.

24. Sitte tuli kosto suuri, marrettiin kuolema tämä: ja kedon päällä maahan lyöttin ja tapettiin Shmistä kuusi sataa.

25. Dypikat tästä jokainen Ettei kaha hywä mielist' Yhdestä hajot' alas wajot' ja pois eroit', Heidän tahtoans wastan.

26. Se ihminen wimmattu, Joka näin pahast' tekee; Sumalast ulos sytätty ja hyljätty, Ellei hän kadu sitä.

27. Se on kailill kyll tietävä, Kuka tain Wirren tehnyt: Yri kaunis Neitsyläinen, ihanaisten. Siin Linnas kuin Hän paloi.

Toinen:

Kiitet ole minun Herran! Sa hyvästi siunattu Poikas! Tahdon nyt weisaata Herran, ja aina joka paikas.

2. Miehest pyhäst ja Piikaisest Tämä wirsi on tehty, Sankt Yrjänäst' yhdest Riddarist' Song tunnusmerkki on nähty.

3. Nyt ja ainian kuulkat kaikki, Herrasta Yrjänästä: Kapadocian tygö tuli Pohifärme wedestä.

4. Se kaupungi on sängen suuri, Usui myös Kuningas siellä; Pohifärme makais läsnä muuri, Tahdoi kaupungin ylösniellä.

5. Se peto niin paha ja ahne oli, Joka päivä hän elatust tahdoi, Ihmist, eläind', kuin monda kuoli, Sa perät' pois olla mahdoit.

6. Jos ei hän saanut joka päivä ja yö, Elatust wahwaft juur Niin kawi koht Kaupungin tygö, Hengens puhals ylitse muuriin.

7. Kuin hän hengens puhals muurin, Tunsit ne kuin olit sisäll', Tokainen kuoliar kohta tuli, Oli ruumit kaduill' ja teill'.

8. Kuningas sanoi: neuwo toinen Pidettämän täs pitä, Petto wastan ja ihmisi, Et, elon nautit saissim.

9. Pitäkämme wuoro myöden Yr lapsi joka talost, Päiwäri pedolle syödä; Sitt saamme elä jalost.

10. Borgarit pidit kohta kässyn, Kuin Kuningald' sanottu oli, Edekländä täydyi, ei säästää; Yr joka taloist pois tuli.

11. Koska jokaiseld' tullut oli Sen julman karmeeseen ruar', Niin Kuningan Tyttären wuoro tull, Ulosmennä pedon teurax.

12. Kuningas tarits puolen Riikiäns Tyttärens wapauden tähden; Borgarit sanoit: emme tahdo niin, Syötin meidängin lapsen nähdem'.

13. Herra! jollette anna edes, Me sanom totisest juuri, Sill hätä on meidän käsifäm: Me hõimme maahan teidän muurin.

14. Kuningas tuli murhellisex', Lapsensa tilan tähden, Itki hartast', Käski hänen mennä Sanall suruisell sängen:

15. Käy nyt; edes Neitsy minun, Sun pitä lohikärmen ruar', Ujattelin Kuningan Nojall sinun, Ja ei petojen teurax.

16. Neitsy murhes käsi postell' Itki katkerast kyllä West juori filmist alas postil. Ah! Kurja ylkä olet.

17. Neitsy parhat waattet päällens puki Ja itki katkerast kyllä, Karitsa syhis, kiitti ja luki, Wuodattain khyhnelitä.

18. Täälät hywäst Herra Jaarin! Täälä hywäst Christityt kaikki, Tähän ast' on must' pidett' waari, Nyt pitä edeskäymän ratki.

19. Tule nyt kanþan Herra Jesu Christ! Tule minua auttamaan, Tunnustan syndisex' itsen wiþist, Tule sieluni wapahtamaan.

20. Neitsy lähte suurell surull' Siit' Linnaast kaikkein nähden Jotk' olit Raupungin Katuill' ja teill', Hartast itki Neitsen tähden.

21. Neitsy meni ulos kedon pääll, Ja katsest hmbärillens, Tuli Sankt Yrjänä! ajain sield' Hän karatti bewoistans.

22. Koska se Herra ajoi edes Kiilsiit sietet joill' herwoistans käänsi, Harniskat kiils kuin Uuringon terä; Ei Neitsy tundenut Händä.

23. - Seiso hywä Neitsy minun! Mitäs itket niin waikiast? Mikä liene ett muoton on karwas? Minä tahdon sun päästää waiwast.

24. Neitsy sano juur waikiast, Herr Jr-jänätä wastan: Khynelee wuodatan juur hai-kiast, Ja händä siin' olemast haastoi:

25. Ujatkat pois te nuori Mies! Paet-
kat ystävitten puolen; Siedän todest ett hu-
kun täs' ties, Niin hywin minä yrin kuolen.

26. Jumalan awull' minä tahdon Sinun hädästä autta, Ja tänäpä'n sinull' awun tuot-
ta, Woiman ja konstin kautta.

27. Lohikärme wedest ylostuli, Riddar a-
joi händä wastan; Niski Miekän kitaan ett läpitse tuli, Eip enä Neitsyt haaskan.

28. Ei lindu lennä niin nopiast, Kuin Hän Miekans ulosweti, Joka Kullast', Ho-
piast' ja Raudast' oli, Jolla Hän ihmeit teki.

29. O! Woiton Ruhtinas Jesu Christ',
Sä meitä kaikkia auta, Pääst meitä synnin
fittehist Piinas ja kuolemas kautta.

30. Runnia olkon Isälle! Loppumatoin
myös Nojalle, Pyhäll' Hengell sama tulkon,
Ulistys kans' suurell' woimall.

L S P U.

